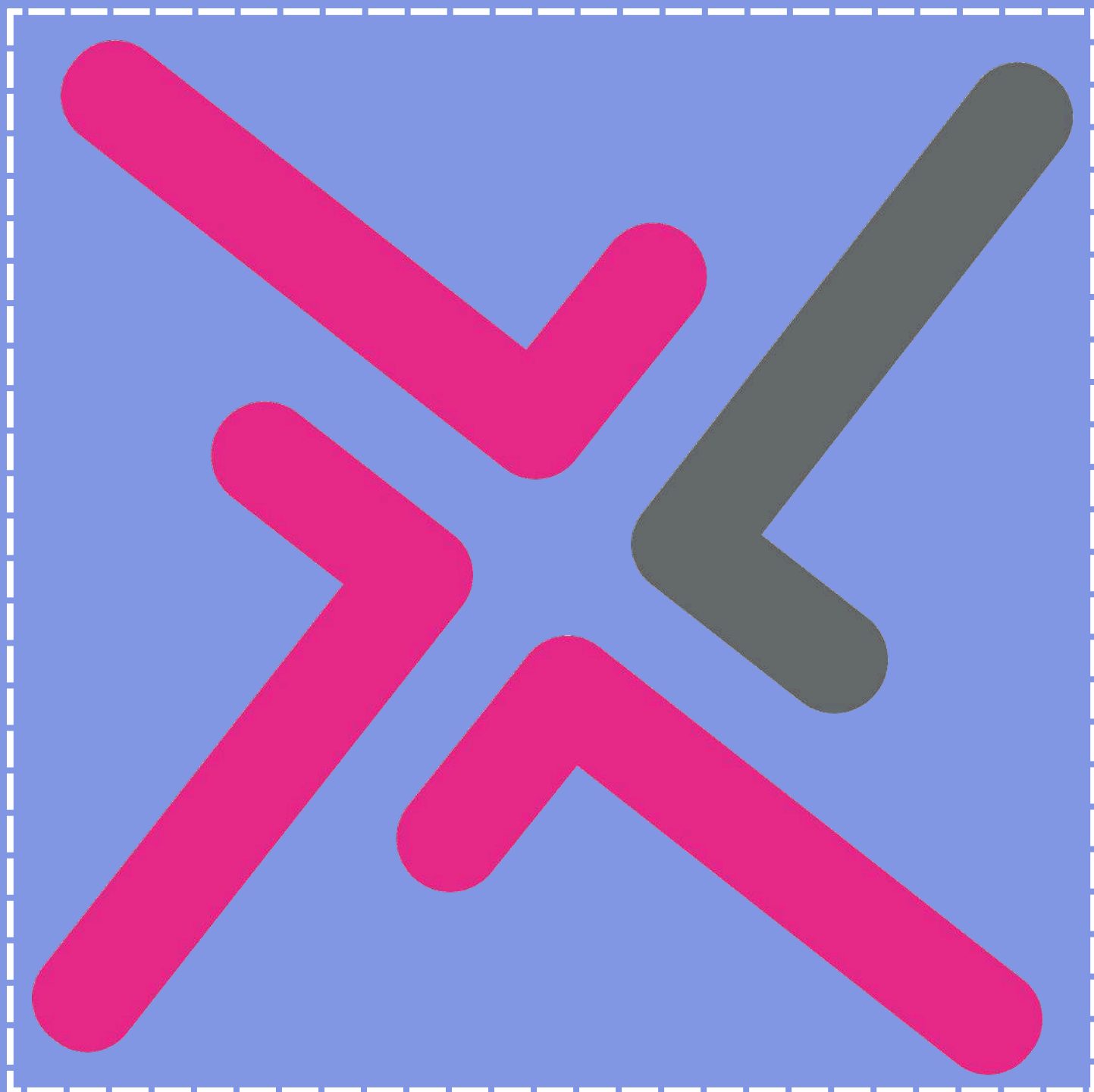

La revista

DE LA LABORAL

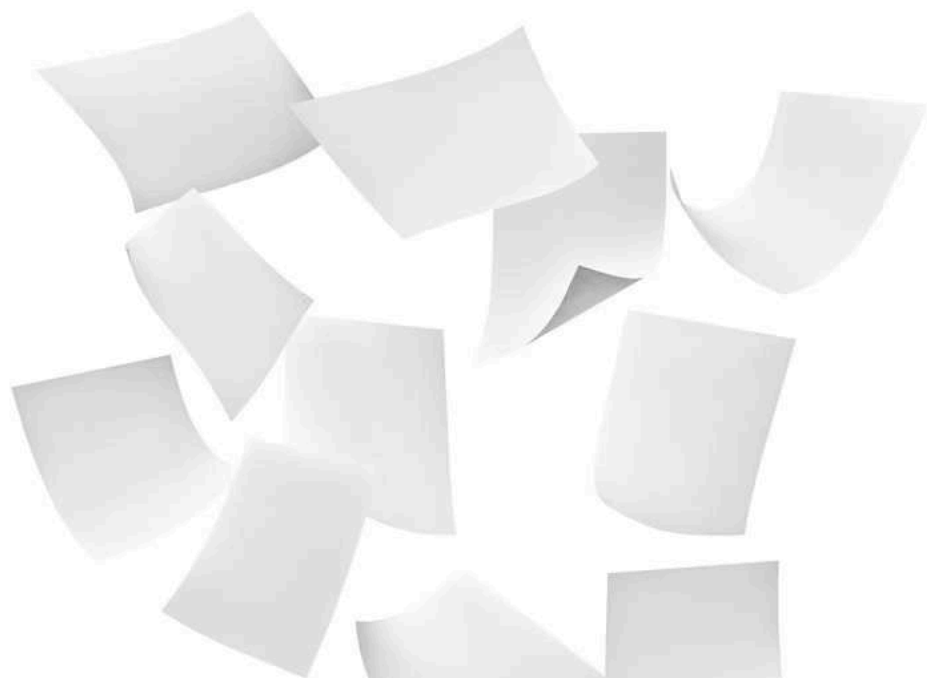

NÚMERO U

ANY 2026

Número u

- 1 **Índex de continguts**
- 2 **Equip de redacció**
- 3 **El nou cicle d'Assistència a la Direcció**

Aquest curs escolar 2025/26 impartim el nou cicle de Grau Superior, de la família d'Administració i Gestió.
- 5 **Les famílies col·laboren**

L'estudi i anàlisi del funcionament d'un laboratori
- 8 **Quan la vocació és més gran que qualsevol obstacle**

El relat d'una experiència vital encoratjadora
- 10 **3a Edició d'idees d'impacte local**

Patrocinada pel Departament d'Educació de l'Ajuntament de Sagunt
- 12 ***Prevenció del burnout i benestar docent: una experiència transformadora***

Claus per al benestar docent
- 14 **Quan la convivència es converteix en aprenentatge**

Primera edició del Halloween fest
- 16 **Plurilingüisme banal**

Crònica d'un conflicte lingüístic
- 18 **Perquè només si anem totes a una, ens faran cas!**

Manifest per a una vaga indefinida
- 20 **Angoixa**

Racó poètic
- 21 **Literatúlia**

El club de lectura de La Laboral.
- 23 **Des del final**

La jubilació d'un company

La revista

DE LA LABORAL

Redacció

María Carmen Blasco

María Sanz

Estela Díaz

María Erruz

Elisa Calatayud

Katrina Mellado

José María Belmonte

Vanessa Sánchez

Marta Sánchez

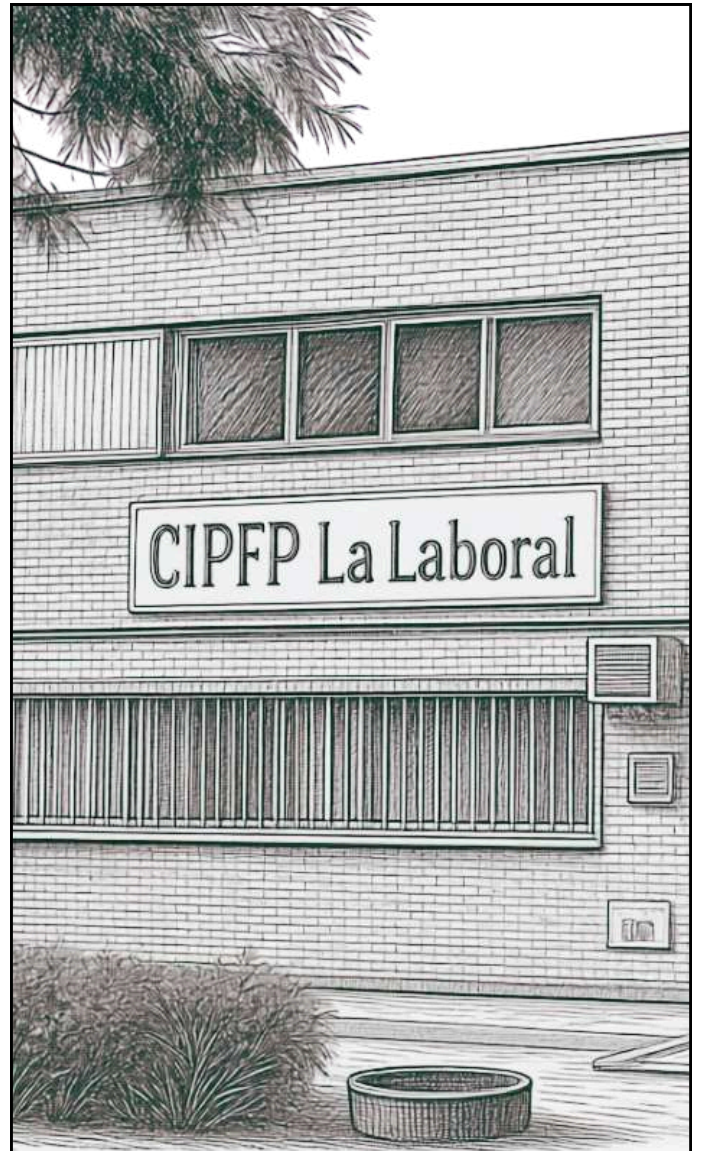
Josep Alòs

Víctor Durbà

Daniel Tapia

Manolo Familiar

Jordi Colonques

La Revista és part del PIIE del La Laboral, el Projecte d'Innovació i Investigació Educativa, una iniciativa que impulsa propostes innovadores per millorar els processos d'ensenyament i aprenentatge. El PIIE permet als centres educatius desenvolupar projectes adaptats a les necessitats de l'alumnat, fomentant la creativitat, la participació activa i la reflexió pedagògica per avançar cap a una educació de qualitat i transformadora.

CIPFP LA LABORAL

Av. Fausto Caruana s/n
46520- Port de Sagunt

CIPFP
LA LABORALAdministració
i gestió

El nou cicle d'Assistència a la Direcció

Aquest curs escolar 2025/26 impartim el nou cicle de Grau Superior, de la família d'Administració i Gestió.

PER MARIA CARMEN BLASCO FRAGA

Com a novetat s'ha posat en marxa el Primer curs del cicle de GS Assistència a la Direcció (vesprades). Després de la petició de manera reiterada, pel departament d'Administració i Gestió i la Direcció del centre educatiu a la Conselleria.

D'aquesta manera, s'ofereix una formació més completa al Camp de Morvedre, que atén la demanda continuada, per l'alumnat del centre, evitant així el seu desplaçament per a cursar este cicle.

Aquest cicle comparteix els mateixos mòduls, en el primer curs, que el cicle de GS Administració i Finances. Així doncs, s'obri una possibilitat a l'alumnat de GS d'Administració i Finances ja que, en finalitzar-lo, es podrien matricular per a realitzar només el 2n curs del cicle d'Assistència a la Direcció.

En resum, cursant tres anys s'obtindrien el títol en dos cicles superiors. També podria ser en l'altre sentit, l'alumnat que finalitza el cicle de GS Assistència a la Direcció, podria cursar només el 2n curs del cicle GS d'Administració i Finances.

D'aquesta manera tindrien majors possibilitats i oportunitats d'ocupabilitat laboral.

Des del departament d'Administració i Gestió ja s'han ampliat el nombre d'acords de col·laboració per a la realització de formació en empreses (FE) tant de les nostres pimes, com d'empreses situades en els centres comercials L'Epícentre i Vida Nova Parc, i continuem treballant per a incorporar altres empreses, entre elles les situades en el Parc Sagunt, algunes de les quals ja són col·laboradores i altres es podran incorporar en un futur pròxim.

És el moment d'aprofitar aquest nou cicle formatiu en el centre!

El nostre cicle forma professionals per a donar suport integral a la direcció, gestionant agendes, comunicacions, organització d'esdeveniments i tasques administratives, amb un fort èmfasi en idiomes (anglès i francès), protocol i eines ofimàtiques avançades per a donar suport a la gestió executiva i la cooperació interna i externa en empreses.

Enfocament Pràctic i Bilingüe: Combina teoria amb molta pràctica, incloent-hi projectes i un període de formació en empreses (FE).

Suport Directiu: Capacita per a ser un suport clau de directius, optimitzant el seu temps i facilitant la presa de decisions.

Eines Ofimàtiques Avançades: Domini d'aplicacions informàtiques per a crear presentacions, informes i gestionar informació.

Protocol i Relacions Públiques: Adquisició de coneixements en protocol social i empresarial, i desenrotllament d'habilitats per a relacions públiques.

Gestió Administrativa i Organitzativa: Aprendre a gestionar documentació, agendes, comunicacions, esdeveniments corporatius i coordinar amb altres departaments de l'empresa.

Eixides Professionals: Abasta un conjunt de llocs laborals, com poden ser: assistent a la direcció/executiu, secretari/a de direcció, assistent personal, coordinador/a administratiu/a, suport en departaments de recursos humans, jurídic o comercial.

1er CURS

- Gestió de documentació jurídica i empresarial
- Recursos humans i responsabilitat social corporativa
- Ofimàtica i procés de la informació
- Procés integral de l'activitat comercial
- Comunicació i atenció al client
- Anglès professional
- Projecte intermodular d'assistència a la direcció
- Formació en empreses

2n CURS

- Protocol empresarial
- Organització d'esdeveniments empresarials
- Gestió avançada de la Informació
- Segona llengua estrangera
- Itinerari personal per a l'ocupabilitat
- Digitalització i sostenibilitat aplicada al sistema productiu
- Mòdul optatiu.
- Projecte intermodular d'assistència a la direcció
- Formació en empreses

Les famílies col·laboren

El proper 3 de desembre, l'alumnat del CFGM de Farmàcia i Parafarmàcia i de l'FPB de Serveis Administratius va participar en una activitat complementària emmarcada en el mòdul de Ciències Aplicades, centrada en l'estudi i l'anàlisi del funcionament d'un laboratori.

L'activitat ha deixat una impressió molt positiva entre l'alumnat participant, que n'ha valorat tant l'aprenentatge adquirit com la convivència generada durant la jornada.

L'alumnat de 1r de FPB de Serveis Administratius ha comentat que l'experiència ha sigut molt beneficiosa, ja que han conegut com funciona un laboratori en directe i quines són les seues normes d'utilització.

Per la seua banda, l'alumnat de 2n curs n'ha destacat especialment la bona acollida i el tracte rebut per part de l'alumnat del CFGM de Farmàcia i Parafarmàcia. A més, l'experiència els ha permés conèixer de primera mà com treballen aquests professionals en el seu entorn real i entendre la importància de l'organització, la precisió i el treball en equip dins d'un laboratori, aspectes que també resulten essencials en l'àmbit administratiu.

Aquesta experiència ha contribuït a ampliar el seu coneixement sobre les diferents opcions de continuïtat formativa existents, afavorint una reflexió més conscient sobre el seu futur acadèmic i professional.

“**L'experiència ha sigut molt beneficiosa. L'alumnat de Farmàcia ens ha guiat, hem conegut com funciona un laboratori en directe, les seues normes d'utilització. Hem fet noves amistats i volem repetir l'experiència!**

”

L'alumnat de 1r del CFGM de Farmàcia i Parafarmàcia ha valorat molt positivament la iniciativa compartida amb els companys i companyes d'FP Bàsica, destacant-ne tant l'impacte acadèmic com el personal.

Segons han manifestat, ha sigut "una experiència bonica" que consideren que caldria repetir el pròxim curs. L'activitat no sols els ha permès ajudar altres estudiants en el seu procés d'aprenentatge, sinó que també els ha servit per reforçar els seus propis coneixements, aprendre a explicar millor els continguts, aprofundir en la preparació prèvia i descobrir noves maneres de fer les tasques.

**“
Ajudes a aprendre, però
també aprens
”**

A més, han remarcat que aquest tipus d'iniciatives amplia l'horitzó acadèmic de l'alumnat d'FP Bàsica, mostrant-los noves opcions formatives més enllà d'altres itineraris habituals, com els cicles de la família d'Activitats Físiques i Esportives. Igualment, han subratllat que l'experiència contribueix a crear nous vincles entre estudiants de diferents cicles i afavoreix la convivència i el sentiment de comunitat dins del centre.

PER MARIA SANZ RIBERA

El projecte ha comptat amb la implicació del professorat: **Josep Alós, Ana Gracia, Pablo Escrig i Maria Sanz.**

Quan la vocació és més gran que qualsevol obstacle

Abans de començar, m'agradaria agrair l'oportunitat d'escriure en aquesta revista i poder compartir la meua història: el camí que estic recorrent, els obstacles que he hagut de superar i tot allò que estic aprenent en aquest cicle formatiu, tant a nivell acadèmic com personal.

En primer lloc, em presente: soc Estela Díaz, estudiant de primer curs del grau mitjà de tècnic en farmàcia i parafarmàcia. Tinc acondroplàsia, una condició que afecta el creixement dels ossos, especialment els més llargs, com els de les extremitats. Això fa que la meua talla siga més baixa en comparació amb la majoria de la població, però és només una part de qui soc, no allò que em defineix.

Quan vaig començar aquest cicle, una de les meues principals pors era com em tractaria la gent. En etapes anteriors no sempre vaig tindre bones experiències i, en alguns moments, vaig patir situacions de bullying relacionades amb la meua alçada. Això em va generar inseguretats i dubtes a l'hora d'iniciar una nova etapa. No obstant això, la realitat va ser molt diferent del que imaginava: des del primer moment em van acollir amb naturalitat i respecte, com una més del grup.

Amb el pas del temps he comprés que no necessite encaixar en cap model ni ser com els altres. He après a valorar-me tal com soc i a donar menys importància als judicis externs. Aquesta evolució personal ha sigut tan important com els coneixements que estic adquirint, perquè m'ha ajudat a sentir-me més segura i a afrontar els reptes amb una altra actitud.

Una altra de les meues preocupacions era el moment de començar les pràctiques. Enfrontar-me a un entorn real de treball, desconegut fins aleshores, em generava incertesa.

Em preguntava si sabia adaptar-me, si seria capaç de desenvolupar-me amb normalitat i si la meua condició podria influir en el meu rendiment. Tanmateix, aquesta experiència ha resultat ser una de les més positives del cicle.

“ **He tingut l'oportunitat de fer pràctiques en un entorn on m'he sentit valorada i integrada.** ”

He pogut aplicar els coneixements adquirits a classe i entendre de veritat com funciona el dia a dia en una farmàcia: des de l'atenció al públic fins a l'organització interna o el coneixement dels productes. El tracte amb els pacients, escoltar-los i poder ajudar-los, ha sigut especialment enriquidor.

Aquesta experiència m'ha permés guanyar confiança en mi mateixa i en les meues capacitats. Sentir-me part de l'equip i veure que el meu treball és valorat ha sigut molt important per a mi. De fet, el fet que hagen volgut continuar comptant amb mi és una cosa que m'ompli d'orgull i que em confirma que estic en el camí correcte.

El cicle de farmàcia m'ha aportat molt més del que esperava. Quan em van parlar d'aquesta opció, no ho tenia gens clar, però vaig decidir donar-li una oportunitat. Amb el temps, he anat descobrint tot el que implica aquesta professió: el coneixement dels medicaments, els productes de parafarmàcia i, sobretot, la responsabilitat d'orientar i ajudar les persones.

PER ESTELA DÍAZ

A més, hi ha persones que deixen una empremta més profunda. Aquelles que et motiven, que saben veure el teu potencial fins i tot quan tu dubtes i que, amb la seua actitud, aconseguen que no et rendisques. Són figures que, sense adonar-te'n, influeixen molt en la teua manera de pensar i que et donen una força extra per a continuar avançant.

Aquest camí no sols m'està aportant coneixements tècnics, sinó també un gran aprenentatge personal. He après la importància de l'esforç, de la constància i de saber adaptar-me a les situacions. Cada repte que he afrontat m'ha ajudat a créixer i a conèixer-me millor.

“ La meua condició forma part de la meua vida, però no determina els meus límits ni els meus objectius ”

Totes les persones tenim dificultats, encara que no sempre siguen visibles, i cadascuna les afronta a la seua manera. El que realment marca la diferència és l'actitud amb què decidim avançar.

Si alguna cosa he après durant aquesta etapa és que les dificultats no han de convertir-se en barreres, sinó en oportunitats per a fer-nos més forts. Cada obstacle superat i cada xicotet assoliment reforcen la confiança en un mateix i recorden que, amb esforç i dedicació, es poden aconseguir moltes coses.

Per això, m'agradaria que la meua història servira per a transmetre un missatge clar: els somnis no depenen de l'altura d'una persona, sinó de la grandesa de les seues metes, del seu esforç i de la seua determinació. El més important és no permetre que res ni ningú ens faça dubtar de les nostres capacitats.

Al final, el veritable repte no és evitar els obstacles, sinó aprendre a superar-los i continuar avançant amb confiança, il·lusió i ganes de créixer cada dia.

Allò que al principi em generava dubtes s'ha convertit en una motivació real. Hui puc dir que no em penedisc d'haver triat aquest camí. No sols estic formant-me en una professió, sinó que també he descobert una vocació. He entès que, moltes vegades, els camins que no tenim clars al principi són els que més ens aporten i ens fan créixer.

No puc deixar de mencionar totes les persones que fan possible que aquesta experiència siga tan especial. Els professors tenen un paper fonamental: no sols ens transmeten coneixements, sinó que també ens donen suport, ens escolten i confien en nosaltres. Gràcies a ells, no només aprenem una professió, sinó també valors com la responsabilitat, el respecte i la constància.

3a Edició d'idees d'impacte local

Patrocinada pel Departament d'Educació de l'Ajuntament de Sagunt i organitzada per EMPRÉN, es va celebrar el 15 de desembre i va rebre un total de cinquanta idees, de les quals es van seleccionar sis per a la seua defensa.

Nosaltres som **María Erruz** i **Elisa Calatayud**, estudiants de 2n curs de Grau Mitjà de TGUIA de la Laboral i volem compartir un poc de la nostra experiència com a guanyadores del 1r premi de la 3a edició del concurs d'idees amb impacte local.

Al principi no ens motivava molt, però pensarem diferents idees que ens animaren a intentar-ho.

Amb el pas dels dies s'acostava la data límit de lliurament i encara no sabíem quin model escollir, ja que cap s'ajustava exactament al que volíem.

Pensem que se li hauria de donar molta més visibilitat al comerç local i volíem oferir un mètode que millorara aquest procés.

Després de meditar i perfeccionar cada part ens decantarem per **COMLOC**, una aplicació mòbil que fomenta el comerç local de Sagunt i Port de Sagunt connectant negocis i veïns de manera ràpida, visual i senzilla. Permetent conèixer productes, informació d'interès i realitzar compres de manera online amb recollida presencial.

Quan entregarem el projecte final començaren a sortir dubtes sobre què modificacions poguérem haver inclòs per millorar més, però ens llevarem la preocupació de seguida, ja que realment no estàvem segures de triomfar i teníem expectatives baixes, a causa de la competència que podíem tindre per part dels altres participants.

Encara recordem el nostre semblant en llegir el missatge de la nostra professora comunicant-mos que havíem quedat finalistes.

Ella ens havia donat consells i acompanyat en tot el procés; li estem molt agraïdes perquè sense el seu suport no haguérem tingut el mateix èxit.

“ Per a nosaltres haver arribat a la final ja era guanyar; no teníem necessitat d'obtindre cap premi; la satisfacció del fet que el nostre esforç i enginy havia sigut reconegut com mereixia ja ho significava tot. ”

Exercirem molt d'esforç preparant detalladament la presentació perquè isquera el més perfecta possible. Començant pel guió de text fins a arribar a les diapositives del suport digital; practicant en casa com 30 segons abans d'eixir a l'escenari. La part més complicada va ser exposar sense permetre que ens guanyaren els nervis. A més, durant l'exposició van sorgir alguns problemes tècnics amb el projector que reflectia el PowerPoint, però afortunadament vam saber improvisar mantenint-nos fortes i continuar amb l'explicació com si res.

PER KATRINA MELLADO
2n CFGM Gestió Administrativa B

La idea de **BiciLliure Sagunt** va nèixer d'una necessitat real: trobar una forma més lliure, barata i ecològica de moure'ns entre el Port i Sagunt sense dependre dels horaris del bus. Volíem transformar la nostra mobilitat diària i ens vam posar a la feina per a fer-ho realitat.

Exposar el nostre projecte abans de res l'institut i un gran jurat va ser una experiència increïble i plena d'adrenalina.

“ **Veure l'interés per la nostra proposta i el nostre sistema de patrocinis ens va demostrar que la nostra idea té un valor real per a la comunitat. Va ser un moment que no oblidarem!** ”

”

Res d'això hauria sigut possible sense la gran faena en equip. Gràcies a **Samir Emadi** i a **Angeles Martínez** per la seua energia i gran comunicació; junts hem sigut un equip imparable. També vull donar un agraïment especial a les nostres professores, Julia i María, per guiar-nos en cada pas, per exigir-nos el màxim per a donar el millor de nosaltres i per creure en **BiciLliure** des del primer dia. Això és només el principi, continuem pedalant cap a un Sagunt més sostenible!

La revista

L'experiència del concurs ha sigut molt enriquidora, tant a escala personal com formativa. Més enllà del resultat, em va permetre entendre com una idea pot evolucionar quan es treballa amb intenció, creativitat i sentit pràctic. **BirdGuardian** va nèixer com un projecte senzill, però durant el procés vaig aprendre a convertir-lo en un missatge clar, emocional i fàcil de recordar.

Guanyar el concurs va ser una gran satisfacció a escala personal, però el més important per a mi va ser comprovar el valor d'un bon *elevator pitch*. Vaig aprendre que no es tracta només d'explicar un producte o servei, sinó de connectar amb les persones des del primer moment.

“ **Utilitzar recursos com el so d'una oroneta o relacionar la biodiversitat amb un problema quotidià com els mosquits em va ajudar a captar l'atenció del jurat i a transmetre el propòsit del projecte.** ”

”

Quant al concurs, em va semblar una experiència molt positiva. Vaig poder veure idees molt distintes, aprendre d'altres companys i adonar-me de la importància de saber comunicar bé un projecte. Està experiència m'ha ajudat a guanyar confiança en mi mateix i a valorar la creativitat i la preparació com a elements claus.

— PER JOSÉ MARÍA BELMONTE FERNÁNDEZ
2n CFGS Administració i Finances A

Prevenió del *burnout* i benestar docent: una experiència transformadora

PER VANESSA SÁNCHEZ LÓPEZ

En el marc del projecte PIIE (Projecte d'Innovació i Inclusió Educativa de la GVA), al març d'enguany, el nostre centre va tindre el privilegi d'acollir la masterclass «Benestar docent», una proposta centrada en la prevenió del *burnout* del professorat i l'enfortiment de l'equilibri emocional en l'àmbit educatiu.

La sessió va ser impartida per Jordi Santandreu, psicòleg sanitari especialitzat en teràpia cognitivoconductual (TCC), qui va aconseguir connectar de manera immediata amb el públic assistent. El seu enfocament pròxim, rigorós i profundament humà va convertir la xarrada en una experiència no sols formativa, sinó també inspiradora.

Des de l'inici, el ponent ens va convidar a comprendre les bases científiques de la psicologia cognitiva, destacant com la TCC ha demostrat la seua eficàcia per a millorar el benestar emocional.

A través d'exemples clars, va explicar com la nostra interpretació de la realitat inflüix directament en les nostres emocions, reprenent la cèlebre màxima del filòsof estoic Epictet:

“ **No ens afecta el que ens succeeix, sinó el que ens diem sobre el que ens succeeix** ”

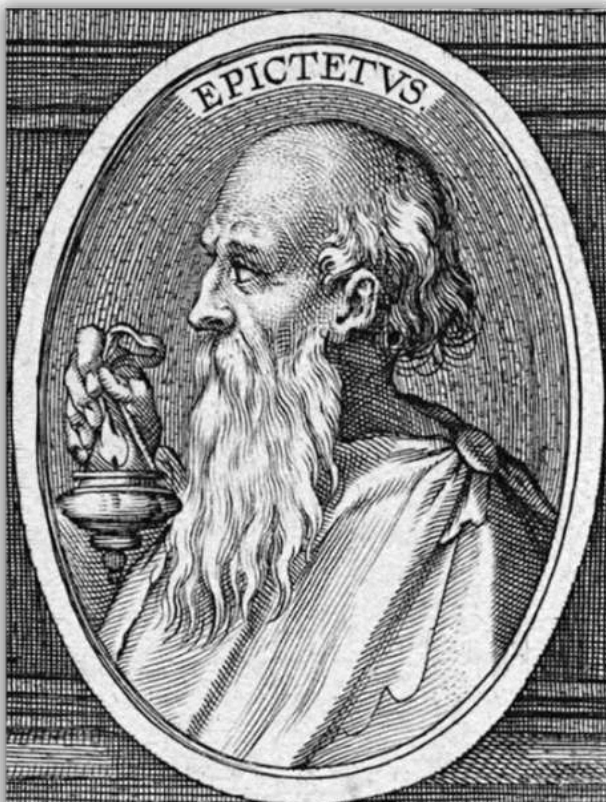
Sota aquesta premissa, es va abordar la importància d'adoptar una filosofia de vida basada en principis estoics: acceptar el que no depén de nosaltres, centrar-nos en el que sí que podem controlar i cultivar una actitud mental flexible.

Aquest enfocament resulta especialment rellevant en la professió docent, on l'exigència emocional i la pressió quotidiana poden derivar en situacions de desgast si no es gestionen adequadament.

Un altre dels eixos fonamentals va ser la connexió humana i l'amabilitat en l'entorn laboral. Es va posar en valor la necessitat de construir xarxes de suport entre companys i fomentar un clima de confiança que actue com a factor protector davant de l'estrés.

Com a tancament, Jordi Santandreu va compartir una sèrie de claus pràctiques per a enfortir la nostra salut emocional:

- **Acceptar la pròpia imperfecció.**
- **Restar importància (o cap) al que pensen els altres.**
- **Ser idealista, però amb els peus en terra.**
- **Atrevir-se a posar límits educadament.**
- **Gaudir d'una xarxa social àmplia.**
- **Ser capaç de socialitzar amb confiança.**
- **Exposar-se i tolerar bé la incomoditat.**
- **Dedicar temps a cuidar el cos, la ment i l'esperit**

La jornada va concloure amb un moment distés gràcies al sorteig de diversos llibres entre els assistents: «Sin miedo», «Nada es tan terrible», «Ser feliz en Alaska» i «No hagas montañas de granos de arena», de Rafael Santandreu, juntament amb el llibre del mateix ponent, «Vidas entrelazadas».

L'excel·lent acolliment de la xarrada es va reflectir en l'agraïment dels docents, que van destacar tant la utilitat dels continguts com la calidesa de la ponència. Sens dubte, aquesta activitat suposa un pas més en el nostre compromís amb el benestar del professorat: cuidar dels qui eduquen és essencial per a construir una comunitat educativa més saludable, resilient i humana.

Quan la convivència es converteix en aprenentatge

Als centres educatius, no tot l'aprenentatge es produeix dins de l'aula ni respon exclusivament als continguts curriculars. Hi ha experiències col·lectives que, encara que puguin semblar anecdòtiques, contribueixen de manera decisiva a la construcció de la identitat del centre i a l'enfortiment de la convivència. La celebració del Halloween Fest 2025 al CIPFP La Laboral va ser un clar exemple d'això.

PER MARTA SÁNCHEZ PONCE

L'esdeveniment, concebut com una activitat de centre, va nàixer amb la intenció de fomentar la participació i la socialització a través d'activitats culturals i recreatives, oferir una alternativa d'oci vinculada a la festivitat de Halloween, promoure la creativitat, el treball en equip i l'expressió artística, així com dinamitzar la vida del centre. Més enllà d'aquests objectius, la jornada va posar de manifest un valor essencial: la convivència i la col·laboració interdepartamental com a motor d'una experiència educativa significativa.

Encara que el projecte va sorgir inicialment des de la família professional d'Activitats Físiques — encarregada d'iniciar la jornada amb una escenografia acurada i tematitzada—, la implicació de la resta de departaments va resultar clau per al seu èxit. Al llarg del matí, el centre es va transformar en un espai viu en què l'alumnat va poder participar en tallers molt diversos: des del passatge del terror (el més laboriós i, sens dubte, el més exitós per la gran acollida) fins a activitats com pintacares, caixa misteriosa, concurs de disfresses, projecció de curtmetratges de terror al saló d'actes i un ball de cloenda que va posar el colofó final a la jornada.

“

La col·laboració interdepartamental va enriquir notablement la proposta

”

La família professional de Comerç va impulsar un taller de personalització de tote bags, mentre que el departament d'Anglès va dinamitzar un espai fotogràfic que va permetre immortalitzar l'experiència.

Per la seua banda, la família professional de Sanitat — la més nombrosa del centre— va sorprendre amb una àmplia oferta de tallers: un museu del terror amb òrgans simulats, un Passaparaula anatòmic, begudes i gelatines tematitzades, un estand cosmètic solidari i, especialment, l'impactant taller d'observació de teixits orgànics al microscopi, que va permetre a l'alumnat veure's per dins i acostar-se a la ciència des d'una perspectiva diferent i altament motivadora.

La participació voluntària de la comunitat educativa, tant en l'organització com en el gaudi de les activitats, va evidenciar que aquest tipus de projectes generen un sentiment de pertinença difícil d'aconseguir en altres contextos. La música, les disfresses i la diversitat de tallers competencials van crear un ambient distès que va afavorir les relacions interpersonals i l'aprenentatge informal.

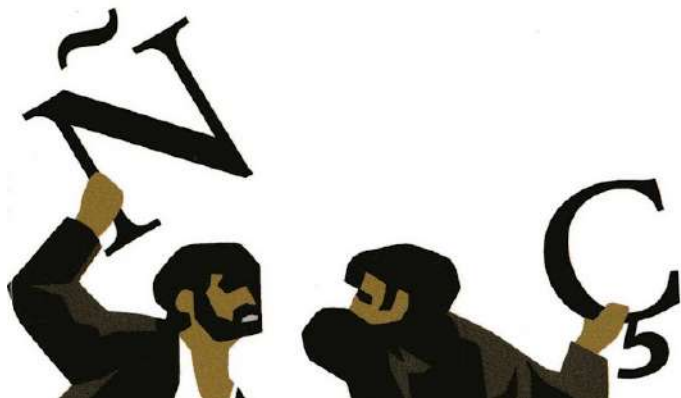
En definitiva, el Halloween Fest 2025 demostra la importància d'obrir els centres educatius a experiències innovadores, capaces de connectar amb els interessos de l'alumnat i de reforçar els vincles entre els diferents professionals que els integren.

“

Apostar per projectes col·lectius d'aquest tipus no sols dinamitza la vida del centre, sinó que posa en valor el treball en equip com a condició indispensable per a l'èxit compartit i per a una educació veritablement integral.

”

Anem al gra. Des de fa tres anys, l'antic institut Jorge Juan s'ha convertit en un centre integrat de Formació Professional. Amb el govern del Botànic, el pla lingüístic dels centres (PEPLI) va eliminar el dret a rebre una educació íntegrament en valencià i va establir uns mínims obligatoris: entre un 10 i un 30% en anglés i una forquilla del 30 al 70% repartida entre castellà i valencià.

Per a un centre com La Laboral, aquest marc legal suposava una oportunitat per a la llengua pròpia, fins aleshores pràcticament absent de les aules. Tot i trobar-nos en una zona valencianoparlant i després de dècades de la Llei d'Ús, el castellà havia sigut la llengua vehicular omnipresent. Els equips directius i els claustrats havien normalitzat aquesta situació sense conflictes: tot es feia en castellà i el valencià quedava exclòs de l'àmbit acadèmic.

Aquest fenomen respon a prejudicis lingüístics subtils i a una inèrcia estructural que considera el valencià innecessari. Es parteix de la idea que sempre hi ha algú que no l'entén i que, com que el castellà és hegemònic, és més pràctic emprar-lo.

El resultat és una diglòssia clara: el valencià perd parlants i àmbits d'ús, mentre que el castellà s'imposa com a llengua "útil"

Algunes institucions educatives han optat per normalitzar el valencià emprant-lo com a llengua vehicular en totes les comunicacions oficials.

Plurilingüisme banal

PER LA COMISSIÓ DE NORMALITZACIÓ LINGÜÍSTICA

És una mesura efectiva. Tanmateix, en molts casos el professorat només obté el requisit lingüístic per obligació administrativa. El valencià esdevé un tràmit per a sumar punts, no una llengua d'ús real. Situacions impensables amb altres idiomes són habituals amb les llengües minoritzades: docents amb un nivell acreditat alt que no diuen ni bon dia en la llengua pròpia del territori.

Dins del domini lingüístic català, el País Valencià és el territori amb una situació més precària. Per això calien polítiques lingüístiques actives i un projecte de normalització a La Laboral. La nova normativa obligava el centre a impartir almenys algun mòdul en valencià, però el PEPLI s'hi aplicava amb molta més pena que glòria. Els mínims legals no es complien perquè el professorat, de manera inconscient, no els aplicava.

Davant d'aquesta realitat, el curs passat es va crear la comissió de normalització lingüística amb dos objectius: diagnosticar l'ús real del valencià i proposar mesures per revertir la situació. Es va parlar amb la vicedirecció, que inicialment hi va estar d'acord. Es demanà que l'equip directiu donara exemple i que els comunicats oficials es feren en valencià, normalitzant-lo en tots els àmbits del centre. La resposta, però, fou una pràctica bilingüe on el valencià apareixia sempre en segon lloc, sovint com un simple apèndix.

En un context advers —fins i tot algunes companyes la van titlar de “policia lingüística”— la comissió representava una amenaça a la zona de confort de la *castellanoespanyolitat*; a més dels RAs, competències, criteris d'avaluació, rúbriques i decrets llei, apareixia el valencià per a embolicar la troca encara més.

Tot i això, es van passar qüestionaris al professorat per saber quina llengua s'emprava realment als mòduls. Les preguntes eren simples, però els resultats, devastadors: només un 20% va respondre i es confirmà una diglòssia aclaparadora.

El valencià quedava reduït a salutacions simbòliques mentre que els continguts importants es feien en castellà.

Una part important del professorat que havia d'impartir classes en valencià no era personal definitiu. No havien triat ni horaris ni mòduls, i assumien una responsabilitat lingüística que els definitius no volien assumir. El valencià, a diferència de les tutories o els mòduls nous, no entrava en el repartiment previ de tasques, emparant-se en una suposada llibertat de càtedra.

Tot i alguns intents de fomentar l'ús oral del valencià — com el programa “ix de l'armari lingüístic” o La Revista del centre—, l'arribada del nou govern a la Generalitat va liquidar el PEPLI. Ja no hi havia forquilles ni mínims: cada docent podia triar la llengua del seu mòdul. El centre tornava al monolingüisme hegemònic sense cap resistència.

La comissió de normalització lingüística va acabar morint d'inanició. El centre continua parlant de plurilingüisme, però sense la llengua pròpia. Una contradicció evident amb qualsevol projecte d'igualtat i inclusió educativa. La Laboral camina cap a una suposada excel·lència educativa prescindint, paradoxalment, del valencià.

Conflicte lingüístic: Competència entre dues llengües en contacte que provoca el desplaçament total o parcial d'una d'elles en els diversos àmbits d'ús lingüístic.

Normalització lingüística: Procés sociocultural pel qual una comunitat impulsa actuacions per a evitar que la seua llengua, en contacte amb una altra, patisca una reducció d'usos i acabe sent substituïda.

Diglòssia: Situació en què dos varietats lingüístiques es reparteixen els usos: la varietat alta (A) per a funcions formals (educació, administració, religió) i la baixa (B) per a usos informals (col·loquial o familiar).

Llengua minoritzada: Llengua que, encara que siga pròpia de la població d'un territori, té els seus àmbits d'ús limitats i no s'utilitza en moltes situacions de comunicació.

(Font: Termcat)

Perquè només si anem totes a una, ens faran cas!

PER L'ASSEMBLEA DOCENT DE LA LABORAL

Companyes i companys, poques vegades tenim davant nostre una oportunitat tan clara com aquesta per participar activament en la defensa i la millora del nostre sistema educatiu. Aquests últims dies hem vist com alguns sectors i determinats discursos mediàtics han intentat simplificar, distorsionar i desvirtuar el nostre missatge, presentant-nos injustament com si fórem uns aprofitats preocupats únicament per una pujada salarial. Res més lluny de la realitat. Les nostres reivindicacions van molt més enllà d'una qüestió econòmica, tot i que l'equiparació salarial efectiva és també una demanda legítima i justa.

“**El que defensem és la dignitat de la nostra professió, unes condicions laborals que ens permeten exercir-la amb qualitat, i un sistema educatiu públic fort, estable i capaç de respondre a les necessitats reals del nostre alumnat.**”

Per tot això, arran d'un procés de consens entre plataformes, com la nostra, i els sindicats reclamem:

- menys burocràcia asfixiant,
- més recursos,
- ràtios més justes,
- menys retallades,
- més atenció a les tutories,
- una atenció adequada a la diversitat,
- infraestructures dignes i segures,
- un model lingüístic en què el valencià deixi de ser una llengua residual,
- l'estabilitat i drets laborals per al professorat
- i unes polítiques educatives que escolten de veritat als qui sostenim dia a dia les aules.

No lluitem només per nosaltres, sinó per l'educació, pel futur i per la defensa d'un servei públic essencial, i no permetrem que manipulen el relat ni ridiculitzen una mobilització necessària. Som professorat i comunitat educativa: només amb unitat i solidaritat tindrem força

El proper dia 11 de maig el professorat no universitari del País Valencià estem totes convocades a una vaga indefinida. No fer la vaga, és donar suport a totes les retallades que estan tenint lloc en el nostre territori. Enguany s'han constituït assemblees a tots els centres per intentar que la mobilització siga el més àmplia possible i així fer més pressió sobre la Conselleria per aconseguir avanços a favor de l'ensenyament públic, que no oblidem s'està precaritzant.

Es tracta d'una vaga històrica. Des del 88 no s'havia fet cap vaga indefinida.

Una vaga indefinida no vol dir que no vens a treballar fins que es desconvoque la vaga, significa deixar de vindre a treballar els dies que cadascú crega que siguen més lesius per a la Conselleria .

Sabem que la situació econòmica de cadascú de vosaltres és diferent però us demanem que aquells que no pugueu fer una vaga indefinida almenys la feu els dos o tres primers dies, això seria el més impactant i el que Conselleria valorarà.

Ara tenim l'oportunitat real de fer sentir la nostra veu davant Conselleria, de parlar-los de tu a tu, de demostrar que el professorat no està disposat a continuar suportant passivament les deficiències que afecten el nostre treball i, sobretot, el futur del nostre alumnat.

La revista

Ara ens escolten. I precisament per això, ara és el moment de convertir les paraules en acció. És el moment d'invertir la nostra energia, la nostra convicció i la nostra força col·lectiva en una lluita que ens afecta a totes i tots. No podem permetre que les nostres reivindicacions continuen diluint-se en queixes als corredors o en lamentacions resignades. El canvi exigeix compromís, presència i determinació.

MOLTES GRÀCIES PEL VOSTRE TEMPS,

AFEGIU-VOS A LA VAGA INDEFINIDA,

PERQUÈ NOMÉS SI ANEM TOTES A UNA, ENS FARAN CAS!

— ASSEMBLEA —
LA LABORAL

ANGOIXA

Vaig caminar la vida,
habitant en ella.

Gaudint la vida;
aguantant, ànima meua.

Em vaig contindre per ella;
encara que la mort vinguera.

Existir, viure:
i amb això morir.

Donant a la vida guerra,
i per això vaig viure.

Besar,
plorar:
i per això vaig morir.

Habite la dansa, i l'oblit,
d'un amor d'ahir:
i per això no vaig conèixer.

L'angoixa naix de les parets,
amb nusos de plata ve;
m'agafarà la mort.
I amb això moriré.

La vida meua serà circular,
com aquest poema,
que mai acabarà.

DANIEL TAPIA

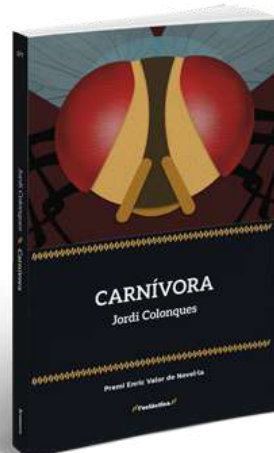
Literatúlia

Enguany, al club de lectura hem compartit quatre obres ben diverses. **Carnívora (Jordi Colonques, Bromera, 2025)** és una història emmarcada dins del gènere de l'eco-horror contemporani. Guanyadora del Premi Enric Valor de novel·la, presenta la ciutat de València amenaçada per la plaga devastadora d'una mosca caribenya. Obra amb forta crítica política, d'estil cruament evocador, i amb una bona dosi d'humor negre.

Per la seua banda, **De quatre grapes (All Fours, Miranda July, Riverhead Books, 2024)** relata el viatge vital d'una dona que entra en crisi i replanteja la seua identitat i els rols establerts; amb un estil íntim i fragmentari, l'autora explora el desig, la llibertat i les contradiccions de la vida adulta.

També hem llegit **La ridícula idea de no volver a verte (Rosa Montero, Seix Barral, 2013)**, una obra híbrida entre assaig i memòria sobre el dol i la vida a partir de Marie Curie, que combina reflexions personals amb fragments del diari de la científica i ofereix una mirada lúcida i emotiva sobre la pèrdua i la reconstrucció vital; a més, reivindica el paper de les dones en la història i la necessitat de narrar la pròpia experiència.

Finalment, **Carcoma (Layla Martínez, Amor de Madre, 2021)** és una novel·la breu i pertorbadora que combina terror i crítica social en una història de violència i herència familiar marcada per l'opressió; amb una atmosfera asfixiant i simbòlica, el relat dona veu a generacions de dones silenciades i converteix la casa familiar en un espai carregat de memòria i resistència.

Des del final

PER MANOLO FAMILIAR RAMOS

Va ser des de l'any 1995, en el qual vaig aprovar les oposicions, que romanc ininterrompudament en el mateix Centre d'Ensenyament com a professor d'FP, encara que un curs solt anterior també vaig formar part del claustre de professors de la nostra Laboral; d'això, com he dit, fa ja més de trenta anys, i ara, en el llindar de la jubilació, (em jubile el 6 de març de 2026), amb un poc de nostàlgia, una mica d'ironia i bastant alegria, mire cap arrere des del final i puc dir que he vist coses que no creuríeu.

Llavors l'institut s'anomenava IES La Laboral. El nom des de sempre ha tingut unes certes connotacions poc afavoridores, fins i tot pejoratives en algunes ocasions. Així que, amb molt bon criteri institucional, es va decidir fer un concurs de possibles noms, fins i tot d'un logotip propi i passem a anomenar-nos IES Jorge Juan, en honor a l'il·lustrat Jorge Juan i Santacília.

El curiós és que, encara que els noms han anat millorant —almenys sobre el paper—, a vegades tinc la sensació que en alguns aspectes el centre ha fet el camí invers; quan era més modest, amb menys recursos i segurament menys prestigi institucional, la companyonia era una cosa quasi natural. Ens ajudàvem sense massa protocols, compartíem materials, idees i fins a cafés interminables a la sala de professors.

“
No hi havia discursos sobre el treball en equip; simplement succeïa

”

Hui el centre és més especialitzat, més modern i totalment centrat en la Formació Professional, després de deixar arrere altres etapes en les quals també impartia altres ensenyaments. I això està molt bé, sens dubte.

“

Però, com sol passar amb el progrés, a vegades ve acompanyat d'un xicotet peatge: molta més tecnologia, un poc més de pressa, una mica més d'individualisme i menys temps per a eixes converses que abans semblaven formar part natural de la jornada.

”

L'institut està situat entre Sagunt i Port de Sagunt, dos nuclis distints d'un mateix municipi, amb identitats molt marcades. Eixa mescla també es reflectia en l'alumnat i en el mateix professorat, creant una comunitat educativa bastant singular. Al mateix temps que sempre ha sigut un lloc de pas per al professorat, havent-hi una gran part del mateix que l'utilitzava com a llançadora per a un destí més d'acord amb els seus interessos. També ha sigut un institut amb bastants interins. Tot això va marcar, marca i marcarà un poc la idiosincràsia del Centre.

Així i tot, seria injust quedar-se només amb la nostàlgia. Al llarg d'aquests anys he tingut la sort de treballar amb companys magnífics, alguns dels quals s'han convertit en veraders amics.

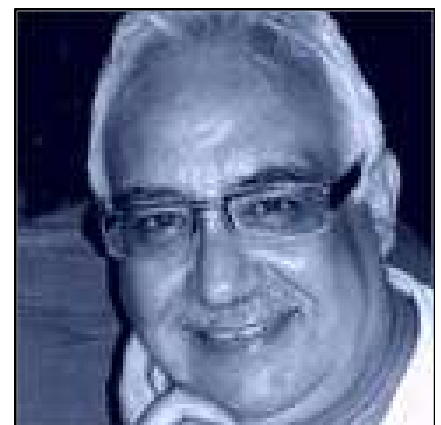
Hem compartit aules, tallers, problemes, solucions improvisades i també moltes rialles. Al llarg d'aquests anys han passat infinitat d'històries i anècdotes, moments molt bons i d'altres no tant, perquè trenta anys donen per a molt...

I, finalment, si haguera de fer un balanç després de tres dècades, seria clarament positiu. El nom del centre ha canviat, les estructures també i l'educació no deixa de transformar-se, a vegades de retorçar-se i contradir-se.

“

Però el verdaderament important roman: els records de tantes promocions d'alumnes i, sobretot, dels companys amb els quals he compartit aquest llarg camí en el qual molts ja no estan per diversos motius. De tots ells m'emporte alguna cosa, i d'alguns, afortunadament, una amistat que va molt més enllà de les parets del centre.

”

SAGUNT, 1 DE MARÇ DE 2026

MANOLO FAMILIAR RAMOS

Pròxim número

COL·LABORA AMB UN ARTICLE

El publicarem en el
següent número de *La revista*

ENVIA'NS LES TEUES FOTOS

Necessitem imatges
per a il·lustrar el pròxim *Número Dos*

Formació Professional

La revista
DE LA LABORAL